

Nr 103.

Av herrar **Holmström** och **Lindström**, om höjning av arvodet till kamreraren vid gymnastiska centralinstitutet.

Vid genomförandet av gymnastiska centralinstitutets omorganisation år 1934 bestämdes, att arvodet för kamreraren skulle sänkas från förutvarande 1,550: — kr. till 1,000: — kr. Direktionen över institutet hade i stället föreslagit en höjning till 1,800: — kr. Motiveringen för sänkningen var, att kamrerarebefattningen skulle fortfa ra att finnas endast så länge den nuvarande kansliskrivaren innehade sin befattning och att sagda kansliskrivare skulle biträda kamreraren. Vid nuvarande kansliskrivarens avgång skulle befattningarna sammanslös.

Huruvida en sådan sammanslagning kan komma att framdeles vidtagas, lärer f. n. vara svårt att bedöma. Så länge kamrerarebefattningen finnes vid institutet, bör emellertid innehavaren hava skälig ersättning för det arbete och det ansvar, som åvilar honom. Av direktionens under åttonde huvudtiteln återgivna framställning rörande vissa arvodebelopp vid institutet för nästkommande budgetår framgår med all önskvärd tydlighet, att nu utgående arvodesbelopp för kamreraren icke fyller detta krav. Direktionen har därför i år liksom i fjol föreslagit, att kamrerarens arvode måtte höjas till 1,800: — kr.

Till stöd för sin framställning har direktionen under åberopande jämväl av den mer än tvååriga erfarenhet, som nu vunnits, framhållit, att det till kamreraren utgående arvodet av 1,000: — kr. vore »otillräckligt med hänsyn till det med befattningen förenade arbetet». Till belysning av de kamerala ärendenas omfattning har direktionen vidare anført, »att omslutningen av de olika statsanslagens räkenskaper under budgetåret 1935/1936 uppgått till 207,756 kronor 46 öre. Kamreraren hade vidare stort ekonomiskt ansvar, särskilt i betraktande av de uppbördsmedel, som inflöte för uthyrning av salar m. m. Uppbörden och kontrollen av nämnda medel krävde dessutom ett omfattande arbete.»

Trots att direktionen sålunda i år, liksom i fjol, bestämt förklarat, att nu utgående ersättning är otillräcklig, och därför begärt höjning, så har departementschefen icke heller i årets statsverksproposition föreslagit någon förändring av det f. n. till kamreraren utgående arvodesbeloppet. Statsrådet synes därvid stöddja sig på statskontorets avstyrkande och de reservationer, som avgivits inom direktionen.

Då departementschefen mot statskontorets avstyrkande funnit sig böra föreslå den för sekreteraren välbehövlige arvodesförhöjningen — mot vilken från vår sida givetvis ingen som helst erinran göres — vill det förefalla, som om statskontorets av mera formella skäl intagna hållning beträffande arvodesförhöjningen för kamreraren icke heller behövde vara avgörande.

Vad angår reservanternas inom direktionen, hålla dessa före, att kamrerarens arbete genom poliklinikernas flyttning från institutet och genom fondernas överflyttning till statskontoret samt genom en för övrigt ännu icke beslutad överflyttning av göromål till kansliskrivaren komme att minskas i sådan grad, att någon arvodesförhöjning icke vore behöfvig.

Det torde få erinras om

att redan i sakkunnigeutlåtandet av år 1926 föreslogs en arvodesförhöjning från 1,550: — kr. till 1.800: — kr., varvid framhölls, att den dagliga tjänstgöringstiden uppgick till minst 2 timmar,

att lärarkollegiet i sitt yttrande över 1934 års omorganisationsförslag föreslog ett arvode av 2,000: — kr. till kamreraren,

att direktionen i sitt omorganisationsförslag enhälligt föreslog ett arvode av 1,800: — kr.

och att riksräkenskapsverket i sitt yttrande över sagda arvodesfråga för budgetåret 1936/1937 förklarade att en arvodesförhöjning till 1,800: — kr. »syntes vara fullt befogad».

Genom omorganisationen har antalet löntagare ökats samt anslaget till avlöning stigit från 113,410: — kr. för budgetåret 1933/1934 till 135,500: — kr., som anvisats för innevarande budgetår.

Årsomslutningen i statskassan, som under det förstnämnda budgetåret uppgick till 159,501: 46 kr., har såsom ovan nämnts, för budgetåret 1935/1936 stigit till över 200,000: — kr., vilket alltså visar, att kassaarbetet ökats.

Å andra sidan har genom fondernas överflyttande på statskontoret arbetet minskats, så till vida att fondernas 40 st. verifikationer bortfallit.

Till handläggning av kamreraren finnas alltjämt statskassans c:a 600 st. inkomstverifikationer samt ungefär lika många utgiftsverifikationer. Arbets-tiden utgör 2—4 timmar dagligen.

Av vad ovan anförts måste anses klarlagt

dels att nu till kamreraren utgående arvode obestridligen är för lågt för att kunna anses utgöra *skälig* ersättning för hittills förekommande arbete och ansvar — ingen torde bättre kunna bedöma denna fråga än institutionens direktion och riksräkenskapsverket —

dels att ingen sådan minskning i arbetsbördan är att vänta under det kommande budgetåret, att någon väsentligare ändring i nuvarande förhållanden kan beräknas inträda.

På grund härav och då det måste anses vara en gärd av rättvisa, att även kamrerarens på bokförings- och allmänna förvaltningskunskaper grundade arbete värderas till skäligt belopp, tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen ville för budgetåret 1937/1938 fastställa arvodet för kamreraren vid gymnastiska centralinstitutet till 1,800: — kr.

Stockholm den 23 januari 1937.

Nils Holmström.

Rickard Lindström.